

offentlige paa bedste Maade. Jeg vil dog henlede den ærede sidste Talers Opmærksomhed paa, at ethvert Forsøg paa at forandre i Lovens Tekst — han erkendte det jo selv — vilde let komme til at lægge Hindringer i Vejen for, at Loven kom til at træde i Kraft paa den Tid, der er ønsket. Hvis det, det ærede Medlem angreb, var af væsentlig Betydning, maatte vi jo bøje os, men jeg tror, at han har set noget fejl paa Affattelsen af § 1 ved at begære den forandret. Det kan vel være, at man havde gjort Klogere i ikke at specificere de Ting, der ere nævnte, for meget, fordi man let giver det Udseende af, at man har udeladt andre Ting, men jeg fulgte med Opmærksomhed, hvad den ærede Taler sagde, og jeg tror ikke, at de Ting, han talte om, ere udeladte. Han nævnte adskillige Oplysninger om Arbejderforholdene. Det forekommer mig, at i Specifikationen under § 1 Nr. 3 maa de gaa ind under de Udtryk, der bruges: „Særlig Genstand for Behandling er Arbejderforholdene paa deres forskellige Omraader“ og ligeledes under Udtrykkene i Nr. 4 vedrørende Erhvervsstatistikken. Naar det ærede Medlem talte om Oplysninger, vedrørende Jærnbanesforholdene og lignende, synes jeg, at de ligge i den almindelige Del af § 1, hvor der tales om, at Bureauet skal bestætte sig med Statens og Kommunernes Administrationsforhold. Naar man ikke betragter disse Specifikationer som udtømmende, men som Eksempler paa Bureauets Opgaver og væsentlig lægger Vægten paa første Del af § 1, hvor der staar, at Bureauets Virksomhed gaar ud paa Tilvejebringelse af Oplysninger om Befolkningsforholdene etc., vil man her finde Bureauets Virksomhed saa omfattende defineret, at alle Ting egentlig maa siges at gaa ind derunder, og det er derfor ikke fornødent for at opnaa det, det ærede Medlem vilde, at gøre nogen Forandring i Lovforslagets Tekst. Jeg skal derfor meget anbefale, at vi gøre vort til, at dette vigtige Lovforslag snart kunde træde i Kraft, idet vi uden at foreslaa Forandringer i Forslaget vedtage det, som det her foreligger.

Linn: Efter den Oplysning, jeg nu har faaet af det ærede Medlem, kan jeg ganske sikkert sige, at jeg ikke vil stille noget positivt Forslag i den Retning. Jeg tror nok, at det ærede Medlem sluffede sig noget i sin Betragtning med Hensyn til, hvor meget der omfattes af de Udtryk, som bruges i § 1, første Stykke, men det kan jo være Genstand for Fortolkning, og for saa vidt den højtærede Minister vil støtte det ærede Medlems Betragtning, at de af mig fremhævede

Formaal kunne indbefattes under disse Udtryk, har jeg slet intet at ønske over. — Jeg glæder mig særdeles meget over Forslagets Fremkomst, og jeg ventet mig meget af det.

Finansministeren (Büttichau): Ja, jeg kan jo rigtignot fuldt ud slutte mig til den Betragtning, som det ærede 12te kongevalgte Medlem (S. N. Hansen) fremkom med, idet det er min fulde Overbevisning, at, hvilket Omfang man end vilde give Begrebsbestemmelserne med Hensyn til at stille Opgaver for en Virksomhed, der i sig selv er saa rig og omfattende som den her foreliggende, vilde man dog kun berede sig Skuffelser, idet man dog altid vilde kunne paavise, at et og andet var udeladt. Det er ofte Tilfældet, at jo videre Omfang man giver saadanne Begrebsbestemmelser, og jo bedre man tror dermed at have medtaget alt, desto sikrere vil det vise sig, at man netop ikke har naaet Maalet. Jeg skal fuldt ud anerkende den første ærede Talers gode Hensigt, idet det aabenbart for ham kun er magtpaaliggende at saa saa meget som muligt draget ind under Statistikken eller, rettere sagt, at gøre det til en Pligt for Bureauet at løse saa mange Opgaver som muligt, men jeg maa ogsaa vedblivende tillade mig at fraraabe, at der stilles Ændringsforslag, som kunde lægge Lovforslagets hurtige Gang Hindringer i Vejen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale de enkelte Ansepunkter, som den første ærede Taler fremkom med, da jo det ærede 12te kongevalgte Medlem allerede har besvaret enkelte af disse. Men jeg skal kun tillade mig at henpege paa, at der — hvad der for øvrigt blev indrømmet baade af den første og den anden ærede Taler — i 4de Linie er Tale om „Statens og Kommunens Administration“ i sin Almindelighed som en af de Opgaver, der ere stillede Bureauet at bringe Rede paa, for saa vidt der er Tale om Talregørelser, og ligeledes, at der under Nr. 6 er opstillet et saa vidt Begreb som Statens og Kommunernes Finansvæsen, ind under hvilket der jo falder saa overordentlig meget, at det næsten vil være vanskeliggere at undtage end at paavise, at noget er ubeløst. Jeg skal i øvrigt til den første ærede Talers Beroligelse endnu en Gang udtale, at Bureauet sikkert ikke vil tilbagevise de Opgaver, som blive det stillede, det være sig at de komme fra Rigsdagens Side eller fra Administrationens Side eller, som jeg før tillod mig at sige, gennem forskellige Repræsentationer for de Erhverv og de Virksomheder, som paa saa mangfoldige Omraader have skabt sig fylbige Repræsentationer i vort hele stærkt udviklede Statsliv.